

Trivienio Dievo šlovinimas:

kaip dalintis ir priimti krikščionišką išmintį, atenančią iš įvairių žemynų ir laikmečių (2010m. redakcija)

Ižanga

Dalijimasis išmintimi yra dažna tradicija įvairiose kultūrose – Rytų ir Vakarų, Šiaurės ir Pietų, ir yra ypač tinkamas, kai toks mokymas vyksta tarp skirtingų kartų, kultūrų ir laikmečių, raštu ar žodžiu. Dalijimasis išmintimi apima gana didelę biblinės literatūros dalį – tai ir Patarlės, ir išminties psalmės, Jėzaus palaiminimai, kai kurie apaštalo Pauliaus paraginimai. Dalintis išmintimi – tai surašioti Kristaus kūno, bažnyčios, raičius. Dalinimasis išmintimi yra viena svarbiausių praktikų tokiose pasaulinėse krikščioniškose tradicijose, kaip Pasaulio reformatoriškų bažnyčių bendrija (World Communion of Reformed Churches, WCRC). Kai ta išmintis, kuria dalinamasi, ištikimai atspindi ir pritaiko Rašto išmintį, liudija Žodį ir „Dievo išmintį“ (1 Kor 1,24), toks dalinimasis gali būti Sekminių ženklas, Šventosios Dvasios dovana - „išminties Dvasia“ (Ef 1,17).

Šio patarlių apie krikščioniško šlovinimą rinkinio tikslas yra statydinti Kristaus kūną ištikimai tarnystei ir tarnavimui. Šį patarlių rinkinį sudarė krikščionys reformatai. Tuo pačiu, tai ir visuotinis rinkinys, atspindintis dalyvavimą vienoje, šventoje, visuotinėje, apaštalinėje Bažnyčioje, ir ypatingas rinkinys, atspindintis unikalią reformatoriškų bendruomenių visame pasaulyje istoriją, teologinius įsitikinimus ir praktikas. Šis dokumentas buvo sukurtas atliepiant į Pasaulio reformatoriškų bažnyčių aljanso (World Alliance of Reformed Churches, WARC) 2004m. susirinkimo Akros mieste Ganoje pavidimą ir į Reformatų ekumeninės tarybos (Reformed Ecumenical Council, REC) 2005m. susirinkimo Utrechte, Nyderlanduose, pavidimą, bei po jų sekusį bendravimą tarp abiejų organizacijų narių. Šį dokumentą sukūrė pamaldų 2010m. WCRC generalinės vienijančios tarybos šlovinimo planavimo komanda Grand Rapids mieste (Mičigano valstija, JAV), konsultuodamasi su pastoriais, mokytojais bei kitais vadovais visame pasaulyje, tiek pačioje reformatoriškoje tradicijoje, tiek už jos ribų. Dokumentą suredagavo Generalinės vienijančios tarybos Šlovinimo ir dvasinio atsinaujinimo skyrius.

Šis dokumentas skirtas pristatyti šlovinimo ir dvasinio atsinaujinimo viziją, kurioje kviečiame vienas kitą gilesnei ir gyvybingesnei išraiškai. Jis neskirtas primesti jokių praktikų dalyvaujančioms bažnyčioms ar suponuoti, kad dalyvaujančiose bažnyčiose jau atsispindi šios išminties pilnatvė. Šis dokumentas gali būti panaudotas keleriopai:

1. Jis gali būti naudojamas kokioje nors bendruomenėje ar denominacijoje nukreipti pokalbį apie vietinių bažnyčių tikėjimo išraiškų dovanas, iššūkius, stipriąsias ir siplnšias puses. Tie, kurie vadovauja šiems pokalbiams, po kiekvienos patarlės gali sustoti ir paklausti: „Kęaip, per Dievo malonę, mes jau gyvename pagal šią išmintį? „Kaip Dievas kviečia mus dar ištikimiau gyventi pagal ją?“ „Kaip dar mes galėtume išreikšti išmintį, kurią įgijome per kitą veiklą, susijusią su šia tema?“ Kiekviena patarlė skirta pradėti pokalbį, kuriame ieškoma sąsajų tarp teologinių įsitikinimų ir praktikų, pokalbį, kuriame būtų dalinamasi liudijimais ir dvasinėmis įžvalgomis, kurios yra nepakeičiamos siekiant vaisingos tarnystės bet kokiame kontekste.
2. Šis dokumentas gali suteikti struktūrą ir pokalbiui tarp bendruomenių, denominacijų, ir tikinčiųjų iš skirtingų kultūrinių kontekstų. Tie, kurie veda šiuos pokalbius, po kiekvienos patarlės gali sustoti ir paklausti: „Kaip Dievas apdovanojo mus skirtinguose kontekstuose, kad galėtume gyventi pagal šią išmintį?“ „Kaip Dievas mus kviečia dar ištikimiau gyventi pagal šią išmintį, ypač atsižvelgiant į tai, ką sužinojome vienas iš kito?“

3. Šis dokumentas – tai kvietimas bendrai giliai studijai ir tolesniam plėtojimui. Kiekviena patarlė savyje apima kažkokią tyrimų ir krikščioniškos minties kryptį, ir yra paremta bibrine egzegeze, teologiniu apmąstymu bei istoriniais tyrimais. Kiekvieną patarlę galima vaisingai išplėtoti ją apmąstant iššūkių, kylančių siekiant būti ištikimais mokiniais, kontekste. Tad šis rinkinys nesiekia būti išbaigtas ir nekintantis. Jis yra atviras – bet kuri dalybaujanti bažnyčia ar ekumeniniai partneriai gali ją papildyti savo medžiaga. Ateityje, WCRC susirinkimuose prie šio rinkinio būtų galima pridėti naujų patarlių, kurios padėtų atsakyti į naujus iššūkius.

Visų šių panaudojimo būdų galutinis tikslas yra ne pagerinti pokalbių kokybę ar sukurti geresnę dokumentą. Galutinis tikslas yra paskatinti, Dvasios jėgoje, ištikimesnę ir dar labiau dėkingumu pripildytą trivienio Dievo šlovinimą. Tad te Dievo Dvasia laimina šiuos žodžius ir visus tuos, kurie su jais susigrums, kad Kristaus bažnyčia būtų sustiprinta.

I. Pašaukti ir atleidimą patyrę žmonės susirenką Jėzaus vardu

1.1 Pašaukti trivienio Dievo

Palaiminti Dievo žmonės,
kurie giliai suvokia,
kad jie yra pašaukti trivienio Dievo -
Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios,
kuris surenka, apsaugo ir rūpinasi bažnyčia
Per Žodį ir Dvasią —1,
didybės ir galybės Dievo,
kuris tobulai apsireiškė Jėzuje Kristuje
„nematomo Dievo atvaizde“ (Kol 1,15).

Palaiminta bendruomenė,
kuri su dėkingumu pripažįsta,
kad trivienis Dievas ne tik vertas priimti šlovę iš mūsų,
bet ir įgalina mus jį šlovinti,
ragindamas per Šventąją Dvasią,
ir pašventindamas mūsų aukas
per tobulą Jėzaus Kristaus kunigystę,
Jėzaus Kristaus, kuris savo žemiškajame gyvenime
šlovino „Tėvą“ „kupinas džiaugsmo Šventojoje Dvasioje“ (Luko 10,21),
ir net ir dabar yra „amžinai gyvas, kad mus užtartų“ (Heb 7,25).

Palaiminta bendruomenė,
kuri teigia, kad tikintieji susirenka šlovinti Dievo
pirmiausia ne todėl, kad Dievas juos palaimintų,
bet todėl, kad Dievas juos jau palaimino.
Palaiminta bendruomenė, kuri atranda,
kad Dievas iš tiesų juos palaimina,
koi jie šlovina trivienį Dievą,
kuris puoselėja, moko, pakaltina ir pataiso juos,
bei sustiprina saitus,

kurie saisto tikinčiuosius su Jėzumi Kristumi ir vienas kitu
per pašventinantį
Žodžio skelbimą ir bendrą malda,
per krikštą ir Viešpaties vakarienę,
per bendrystę, aukojimą ir liudijimą.

---

1 Žr Belharo Heidelbergo išpažinimą .

1.2 Bendras susirinkimas: visa Dievo tauta

Išmintinga ta šlovinanti bendruomenė,
kuri „neapleidžia savųjų susirinkimo“ (Heb 10.25),
bet su džiaugsmu renkasi Jėzaus vardu,
trokšdama skelbti Dievo Žodį,
garbinti ir melstis,
švęsti sakramentus -
daryti visą tai, ką daro visa Dievo tauta,
„karališkoji kunigystė“ (1 Pet 2.9).

Palaiminta bendruomenė,
kuri kviečia visus šlovinančius žmones -
taip pat ir tuos, kuriuos mūsų kultūros
supranta kaip turinčius įvairių „negalių“,
pilnai, sąmoningai ir aktyviai dalyvauti bendrose pamaldose,
visa šidimi, siela ir protu atsiduoti Dievui,
ir giliai suvokti, kad jų asmeninis šlovinimas
prisideda prie daug didesnės Dievo gyriaus giesmės.

Palaiminta bendruomenė,
kurios šlovinimas atspindi
bendrystę Kristaus kūne,
vienybę Dvasioje, susaistytą ramybės saitais,
vienovę, kuri yra Dievo dovana ir pašaukimas,
apjungiantis jauną ir seną,
bei tikinčiuosius visais laikais ir visose vietose,
kurie dalijasi bendru pašaukimu per Dievo Dvasią Jėzuje Kristuje. 2

---

2 Žr. Iš WCRC medžiagos, skirtos Grand Rapids renginiui.

1.3 Šventoji Dvasia

Išmintinga bendruomenė,
kuri atpažįsta Dvasios veikimą
per protą ir jausmus,
per dvasines disciplinas ir netikėtus įvykius,
per maldingai suplanuotas pamaldas,

ir per spontaniškus atradimus.

Išmintinga bendruomenė,
kuri atpažsta, kad
šlovinimo išliekanti vertė ar dvasinė jėga
nepriklauso nuo mūsų kūrybingumo,
vaizduotės, proto ar jausmų,
bet ateina iš Šventosios Dvasios,
kuri gali pasirinkti panaudoti bet kurį iš jų.
Nes iš tiesų, šlovinimas – tai dovana, kurią gauname,
o ne mūsų pačių pasiekimas.

1.4 Kultūros priėmimas ir pasipriešinimas jai

Išmintinga bažnyčia,
kuri siekia būti „pasaulyje,“ bet ne „iš pasaulio“ (Jono 15,19),
atsispausdama tiems kultūros aspektams,
kurie kompromituoja Evangelijos dorovingumą,
bet drąsiai leidžiasi į dialogą su kultūra,
pasitelkdama Gerąją Jėzaus Kristaus evangelijos naujieną,
kuri ateina į kiekvieną kultūrą, bet nėra pririšta prie nei vienos iš jų.

Tad išmintinga ta bažnyčia,
kuri dėkinga, kad Jėzaus evangelija
yra išsisky ir tarpkultūriška, ir kontekstuali,
ir bendrakultūriška, ir antikultūriška. 3

---

3 Žr. Pasaulinės liuteronų federacijos Nairobio pareiškimą apie šlovinimą ir kultūrą.

1.5 Atkurtos kūrinių gerumas

Išmintinga bendruomenė,
kuri aiškiai įvardina, kad jos šlovinimas
prisideda prie gyriaus giesmės,
kurią gieda visa kūrinių.
Išmintinga bendruomenė,
kuri su džiaugsmu priima šlovinimą kaip įkūnytą tikrovę,
ir yra dėkinga už tuos gestus ir judesius,
kurie išreiškia mūsų gyrių ir maldą,
už knygą, vandenį, duoną ir vyną,
kuriuos Dievas duoda mums naudoti -
Dievo dovanas Dievo žmonėms.

1.6 Dievo žmonių vedimas

Išmintinga ta bendruomenė, kuri
kviečia, rengia, drąsina ir paklūsta
visų lyčių, amžiaus, rasių ir gebėjimų žmonėms, turintiems vadovavimo dovaną,
sudarydama galimybes jų teologiniam ir bažnytiniam
ugdymui ir mokymuisi.

Išmintingi šlovinimo vadovai,
kurie sudaro sąlygas visiems bendruomenės nariams
pilnai, sąmoningai ir aktyviai dalyvauti (žr. II Vatikanas),
rūpindamiesi parodyti svetingumą tiems,
kurie dar nėra Kristaus kūno, bažnyčios, nariai.

1.7 Meninė išraiška

Palaiminta bendruomenė,
kurioje skelbiamas Žodis,
kyla maldos ir gyrius,
ne tik žodžiais, bet ir įvairiomis meno formomis:
per tas dovanas, kuriomis Dievas apdovanojo
kiekvieną vietinę bažnyčią:
muziką ir šokį,
žodį ir tylą,
vizualinius menus ir architektūrą.

Palaiminti menininkai,
kurie naudoja ir lavina savo dovanas,
kad Dievo žmonės galėtų
patirti Dievo gerumą,
dėkoti ir atgailauti.

Išmintingi tie menininkai,
kurie yra dėkingi
ir už antrojo įsakymo apribojimus,
ir už Dievo pašauktų ir Dievo žmonių tarnystei
pagal Dievo įsakymus įgalintų
Biblijos menininkų pavyzdį. (Iš 35.30 ir toliau)

Išmintinga bažnyčia,
kuri su dėkingumu priima
ištikimas praėjusių amžių ir kitų kultūrų
giesmių ir meno kūrinių dovanas,
džiaugdamasi bažnyčios visuotinumu
ir skatindama kūrybingumą
per naujas giesmes ir kitas šlovinimo išraiškas.

II. Džiaugsmingas Dievo Žodžio skelbimas

2.1 Žodis ir Dvasia

Palaiminta bendruomenė,
kurioje Dievo Žodis skelbiamas
principingai ir džiaugsmingai,
apsuptas viltingų maldų
ir giliausio dėkingumo
už Šventosios Dvasios veikimą,
kai Ji apšviečia Dievo žmonių širdis ir protus.

2.2 Į Kristų sutelkto Žodžio plotmė

Išmintinga bendruomenė,
kuri puoselėja tikinčiuosius
per skaitymus ir pamokslus, kurie atspindi Dievo Žodžio
plotį ir gylį,
Senąjį ir Naująjį Testamentus,
bei visuomet skelbia Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvę.

2.3 Kvietimas ilsėtis ir liudyti, veikti vardan teisingumo ir taikos

Palaiminta bendruomenė,
kurioje skelbiamas Dievo Žodis
guodžia liūdinčius
ir stoja akis į akį su tais, kurie priešinasi Dievo valdžiai.
Išmintingas pamokslininkas,
kuris kviečia klausančius priimti Dievo gausiai išlietą malonę,
gręžtis nuo nuodėmės ir blogio,
priimti Kristų,
skelbti taiką,
„daryti, kas teisinga, mylėti ištikima meile ir nuolankiai eiti su savo Dievu.”
(Mich 6,8).

2.4 Pasipriešinimas stabmeldystei

Išmintinga bendruomenė,
kuri skelbia Dievo Žodį taip,
kad apnuogintų ir pasipriešintų
ir stabams, kuriuos esame gundomi šlovinti vietoj Dievo,
ir mūsų iškreipto Dievo suvokimo stabams.
Palaiminta bendruomenė,
kuri meta iššūkį tokiems iškreiptiems suvokimams,
apmąstydama Jėzaus Kristaus asmenį ir veikimą,
„Dievo šlovės atšvaitą ir jo esybės paveikslą“ (Heb 1,3).

2.5 Credo: tikėjimo atsakas

Išmintinga bendruomenė,
kurioje Evangelijos skelbimas
priimamas kaip Dievo Žodis,
kuris veikia tuose, kurie tiki (1 Tes 2,13),
veddamas į išpažinimą ir gyrių,
į atgailą ir pasišventimą tarnystei,
į atjautą ir teisingumo troškimą,
į asmeninį ir bendruomeninį veikimą,
į naują paklusnumą ir gilų dėkingumą.

Palaiminta bendruomenė,
kuri kviečia tikinčiuosius liudyti Dievo gerumą,
išreikšti savo bažnyčios tikėjimą,
kuris viršija ir formuoja mūsų individualius patyrimus,
ir suvienija mus su tikinčiais iš kitų kultūrų ir laikmečių,
bei liudyti Dievo darbus vietinės bendruomenės gyvenime.

III. Atsakas Dievui per maldą ir auką

3.1 Gyrius ir dėkingumas

Palaiminta bažnyčia,
kurioje kyla gyrius ir padėka (žr. Ps 50,14; Heb 13,15),
ne tik aukštinant Dievo grožį ir garbę,
bet ir apmąstantat, prisimenant
ir džiaugiantis viskuo, ką Dievas padarė
istorijos eigoje.

Išmintinga bendruomenė,
kuri žvelgia į Bibliją
ir mokosi iš jos atpasakojančių
gyrius ir padėkos maldų (pvz, Ps 136)
ir leidžia joms formuoti ir savo pačios maldas.

3.2 Malda per Dvasią Jėzaus vardu

Palaiminta bažnyčia,
kuri meldžiasi Jėzaus vardu
ir pripažįsta savo sąjungą
su mūsų į Dangų įžengusiu ir per amžius esančiu
Viešpačiu.

Palaiminta šlovinanti bendruomenė,
kuri meldžiasi Dvasioje ir per Dvasią,
trokšdama Šventosios Dvasios dovanų
ir pripažįsta, kad kai mes meldžiamės,
Šventoji Dvasia padeda mums mūsų silpnume
užtardama mus pagal Dievo norą (Rom 8,26-27),
ir grumdamsi su „šių tamsybių pasaulio valdovais“ (Ef 6.12).

3.3 Žmogiškosios patirties pilnatvė

Išmintinga bažnyčia,
kuri sekdamą Psalmių pavyzdžiu,
drąsina tikinčiuosius sąžiningai ir su pasitikėjimu melstis Dievui,
išsakant maldoje visą žmogiškąją patirtį -
„sielos anatomiją“ -
per žodį, giesmę ar per tylą,
per šokį, vaidinimą ar vaizduojamąjį meną,
džiaugsmingoje maldoje ar raudoje,
su pasitikėjimu ar neviltyje,
nuolankiai maldaujant ar užtariant kitus,
dėkojant ir išpažįstant nuodėmes,
meldžiant išgydymo ar vilties.

Palaiminta bažnyčia,
kuri meldžia ne tik dėl savo poreikių,
bet ir už pasaulio, kurį Dievas taip pamilo, reikmes. 4

---

4 Frazė „sielos anatomija“ yra paimta iš Jono Kalvino Psalmių komentarų.

3.4 Aukos ir dovanos

Išmintinga bažnyčia,
kuri su dėkingumu
aukoja savo dovanas, laiką ir talentus,
taip išreikšdama savo pasišventimą ir šlovinimą.

Išmintinga bažnyčia,
kuri teigia,
kad visas gyvenimas gyvenamas tarnaujant Dievui ir artimui,
ir kad tikintieji yra pašaukti būti visų Dievo dovanų prievaizdais.

IV. Krikštas ir puota

4.1 Jėzus duoda nurodymus krikštyti ir švęsti Viešpaties vakarienę

Palaiminta bažnyčia,
kuri ištikimai laikosi Jėzaus įsakymo
daryti žmonės mokiniais,
krikštyti juos
vardan Dievo Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios
ir mokyti juos laikytis visko,
ko Jėzus įsakė (Mato 28,20)

bei valgyti ir gerti Jo atminimui (Luko 22,19-20)
priimant šiuos ženklus
kaip galimybę Dievui veikti mumyse:
puoselėti ir palaikyti,
paguosti ir išmėginti,
mokyti ir keisti.

4.2 Krikštas

Palaiminta bendruomenė,
kuri skelbia, kad jos tikroji tapatybė
yra Jėzuje Kristuje.

Palaiminta bendruomenė,
kuri skelbia, kad krikšto vandenys
yra ženklas ir atnspaudas Dievo pažado
apvalyti mus,
priimti į Kristaus kūną,
atsiųsti Šventąją Dvasia, kad atnaujintų,
įgalintų ir prikeltų mus naujam gyvenimui Kristuje.

Palaiminta bendruomenė,
kuri skelbia, kad krikšto vandenys
yra ženklas ir antspaudas Dievo kvietimo atsizadėti nuodėmės ir blogio,
priimti Kristų ir mūsų naują tapatybę Jame,
bei gyventi atnaujintą ir šventą gyvenimą.

Išmintinga bendruomenė,
kuri su džiaugsmu švenčia krikštą
kaip malonės išraišką
ir paraginimą
gyventi atsimeriant savo sandoros ištikimybės
pažadus.

4.3 Viešpaies vakarienė

Palaiminta bažnyčia,
kuri nuolat švenčia Viešpaties vakarienę
kaip padėkos, bendrystės ir vilties puotą.

Palaiminta bendruomenė,
kuri ne tik su dėkingumu atsimena Dievo kuriantį ir
atperkantį darbą Jėzuje Kristuje,
atpažįsta Jo artumą duonos laužyme,
bet ir su dėkingumu priima vienybės su Jėzumi Kristumi
ir Kristaus kūnu dovaną
bei laukia puotos besiartinančioje karalystėje.

Palaiminta bendruomenė,

kuri dalijasi šiuo maistu
„išskirdama Kristaus kūną“ jo daugialypėje vienovėje,
parodydama svetingumą vienas kitam
malonėje ir tiesoje (1 Kor 11,29-33),
bei atspindėdama Dievo svetingumą mums
per svetingumo tarnystę pasauliui.

V. Palaiminti žmonės išsiunčiami tarnauti Jėzaus vardu

5.1 Dievo išsiuntimas

Palaiminta bendruomenė
kurioje tikintieji
yra padrašinami maloningo Dievo palaiminimo
ir išmėginami maloningu Dievo kvietimu
skelbti Jėzaus Gerąją naujieną
ir gyventi tapant gydančiu Jo artumu pasaulyje
Jėzaus vardu.

5.2 Kasdienis šlovinimas

Išmintinga bendruomenė,
kuri puoselėja tikėjimą,
ragindama visus tikinčiuosius šlovinti kasdien,
pabrėždama Dievo Žodžio skaitymo ir apmąstymo svarbą,
ieškant Šventosios Dvasios vedimo,
šlovinant ir prašant maldoje,
giedant psalmes, himnus ir dvasines giesmes,
klausant Dievo „visiškoje tyloje“ (1 Kar 19,12)
ir kiekvieną akimirką gyvenant Dievo akivaizdoje.

5.3 Svetingumas ir evangelizacija

Palaimintos bendruomenės,
kuriose svetingumas parodomas
ir pamaldose, ir asminiuose gyvenimuose,
kur nepažįstamieji ir svečiai sutinkami ir priimami,
kur neturtėliai ir atstumtieji, sergantys ir apleistieji
gali rasti užuovėją po Dievo sparnais.

Palaimintos bendruomenės,
kuriose visi žmonės kviečiami
tapti Jėzaus mokiniais,
priimti krikštą ir būti ugdomi tikėjime (žr. Mato 28.19)

5.4 Ugdytas šlovinti

Išmintingos bendruomenės,
kurios kviečia

visokio amžiaus ir gebėjimų tikinčiuosius

„augti malonėje ir mūsų Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus pažinime“ (2 Pet 3,18).

Palaimintos bendruomenės,
kurios puoselėja ištikimą sąsają
tarp Rašto, doktrinos, gyvenimo ir Dvasios vaisių.

Išmintingos bendruomenės
kurios pagilina šlovinimą
apmąstydamos ir mokydamos
apie šlovinimo išraiškų prasmę.

5.5 Šlovinimas, atjauta ir teisingumas

Palaimintos bendruomenės,
kurių pamaldos kreipia žvilgsnius į Jėzų Kristų
ir Jėzaus skelbiamą
Dievo karalystę.

Palaimintos bendruomenės,
kurių pamaldos ir viešas liudijimas
dera tarpusavyje
ir yra ištikimi Dievo Žodžiui;
kurių šlovinime ir liudijime
atsiskleidžia Šventosios Dvasios veikimas.

Palaimintos bendruomenės,
kurios siekia patirti išlaisvinantį Šventosios Dvasios veikimą,
kuris vienintelis gali prasiveržti pro veidmainystę,
ir kuriame teisingumas ir ramybė, šlovinimas ir liudijimas
gali iš tiesų susilieti.

5.6 Maranatha: Šlovinimas ir krikščionių viltis

Palaimintos bendruomenės,
kurios nesitenkina
gyvendamos tik šią akimirką,
bet kurių šlovinime atsispindi
visos kūrinijos dejonė,
laukiant Dievo valdžios pilnatvės
Jėzuje Kristuje.

Palaimintos bendruomenės,
kurių bendras gyvenimas telpa
tikroje viltyje, kurią išsako malda “Maranatha”—
“ateik, Viešpatie Jėzau” (Apr 22,20).